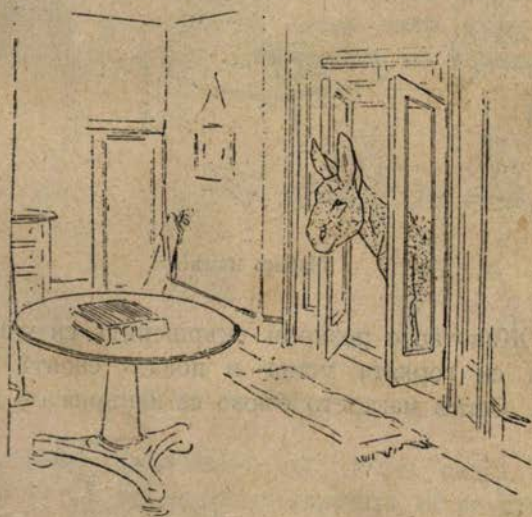

въ него да гърмя. Кешки друга кжца да бѣхъ наелъ... и той сѣкашъ се забрави. По едно врѣме той си отвори очитѣ. Черното сжщество вече бѣше се вмъкнало въ стаята и стоеше до масата. Той помисли, че е нѣкой крадецъ или другъ лошъ човѣкъ, но съгледа подъ масата краката на влѣзлия си гостъ. Понеже не бѣха човѣшки, той скокна

Неканенъ гостъ.

изподъ масата, дръпна се на единъ метъръ и извика:

— Що диришъ ти тука? Вънъ! Какъ смѣешъ да влизашъ въ стаята ми!

Въ тоя мигъ той видѣ, че влѣзлиятъ прѣдметъ е нѣкакво четвъроного, но въ страха си му говорѣше и го пждѣше като човѣкъ. Малко посетнѣ той се укопоти, драсна кибритя, запали свѣщъта и се втрени. Прѣдъ него до масата смирено се мждри едно сиво хубаво и загладено магаре, което кротко гледаше Митко въ лицето.